

Ja?
<-Kaj ja?>

Ja, karkoli.

<Kaj še?>

Kadarkoli in kjerkoli.

<Raje bi slišal: Kakorkoli.>
-To pa ne.

<Razumem.
Potem je odgovor ne.>

VMES

Raje bi slišala: Ne še.

<Jaz tudi, a dobro veš, da ne morem
karkoli, kadarkoli, kjerkoli.>

Vsaj kakorkoli lahko.

<Ne vzdihuj tako.>

Kako?
<-Očitajoče.>

Prav. Sporoči mi,

kdaj boš lahko.

<Prav.
Ostani tam, če lahko.>

Hej ...

Veš ...

<Vem.
Se slišiva malo pozneje.>

<4 bedrca, 6 hrustljavih palčk
in 6 pekočih perutničk.>

Lahko dobim
samo hrustljave palčke?

<Ne, v Varietyju
dobite različne kose piščanca.>

Kaj pa je <Smart>?

<Tri perutničke, dve palčki,
mali pomfri in pijača.>

<Bi tega?> -Ne. Zanima me samo,
zakaj se mu reče <Smart>.

<Ker je majhen.>
-Zakaj ni potem <Small>?

<Small Variety Menu>?
<-Prosim?>

Dajte mi samo pet
hrustljivih palčk.

<Velikih?>
-Ne, dajte mi jih osem. Velikih.

Z veliko česnovo omako. <-Česnovo?>
-Z veliko ... Ne, s kečapom.

<Kečap. Še kaj?>
-Samo kečap.

Kaj naj naredim?
-Ne vem.

Ste klicali socialno službo
ali policijo?

Stranka je klicala.
-In?

Rekli so mu, naj gre.
-Kam naj gre?

Adi, kroketi so že!

Kako dolgo boš tu?
-Do petih, ko pride bus.

Za vami so avtomobili.

Lahko pogledam?

Seveda.

Kje si jih dobil?

Od neke gospe.
<-Cipollinove pustolovščine.>

Od katere gospe?

Moja mama
je čistila pri njej.

Si jo prebral?

Malo.
V njej je govoreča zelenjava.

Pazite, vroča je.
-Hvala.

Vzemi.

Hvala.

Nočete?
-Ne. Preberi jo.

Tudi sadje govori.

Hvala. Lahko noč.

Hej.

Hočeš?

Hvala.
-Prosim.

<Predklasična kot ti.>

<Depresivna kot jaz.>

Ti je vseč tako pekoče?
-Včasih.

Tudi moja mama
je pekla piščanca.

Odkar so ji operirali hrbtenico,
pa ne more več.

Zdaj komaj dvigne
mojo sestrico.

Kje živiš?
-Kar naravnost.

Kako ti je ime?
-Raul.

Meni pa Amalia.

Tako kot moji mami.

-Res?

Ampak jo kličejo Ica
iz Amelica.

Kako jo kličejo?
-Ica iz Amelica.

Če hočeš,
lahko tudi mene tako kličeš.

Ica ali Amelica?

Kakor hočeš.

Moja mama hoče,
da bi ostal doma.

Zakaj pa si potem zunaj?

Ker potrebuje denar
za plenice za malo.

V Baneasi
lahko zaslužim 70 levov na noč.

Ne bi zaslužil več,
če bi prodajal čez dan?

Bi, ampak podnevi so še drugi.
-In?

In ... Pretepajo me.

Pridejo,
<porinet> me na tla,

<boksat> in <brcat> v trebuh
in mi <ukradet> knjige in denar.

Žal mi je.

Ima TV?

Ne.

Samo avtomobilski zaslon.

A, zaslon.

Živiš v Baneasi?

Kaj?

Živiš v Baneasi?

Ja, v Baneasi.

Si bila v nakupovalnem centru?

Ja.

Si nakupovala?

Ne.

Si šla v kino?

Ne.

Kaj pa si potem počela tam?

-Z nekom naj bi se dobila.

Posel ali mečkanje?

Počasi, da se ti ne zatakne.

Naredila bova manjši ovinek.

Ali koga čakava?

Ne, greva.

Kako dolgo

že prodajaš knjige?

Odkar je moj oče odšel.

Si želiš,

da bi se vrnil?

Pazi, kje voziš, kuzla!

Kaj gledaš?

-Žal mi je.

Žal? Kaj počneš sredi ceste?

Iščeš kurca ali kaj?

Nisi ga vredna, kuzla!

Tvoj je gotovo

majhen in mehak!

Kaj si rekla, prasica?

Prekleta Romunka.

Jebi se!

Nehaj!
Ne vidiš, da je začetnica?

Precej stara začetnica.
Nauči to kretenko voziti.

Ti si kreten!
Skoraj si se zabil!

Kaj si rekel?
-Gnoj! -Raul, utihni.

Kdo je gnoj? Pizda mala!
-Gnoj!

Si v redu? -Ja,
samo hrana se je raztresla.

Prosim, poberi jo,
da ne bo madežev.

Lahko za trenutek primeš?

V naslonu za roko
je držalo za pijačo. Odpri ga.

Odpri ga. Potegni.

Ne, pusti. Daj meni.

Mi vrneš pijačo?

Hvala.

Kam pa zdaj?

Tukaj levo.

Naravnost.

Si boljše?

Si prepričan?
-Ja.

Daj mi roko.

Zakaj mi nisi povedal,
da ti je slabo?

Drugo roko.

Zakaj?

Raul! S tabo govorim!

Zakaj mi nisi rekel,
naj ustavim?

Bi bilo res tako težko?

Poglej, kaj si naredil.

Zadovoljen?

V redu si.

Samo poglej ...

Neverjetno.

Ja, Andra?

Ja, Andra?
<-Morala bi mi poslati ...>

Vem, a ga moram
še pregledati. <-Zakaj?>

Treba ga je dodelati.
<-Kateri del?> -Je važno?

Poslala ti ga bom jutri!

<Počakaj ... > -Jutri ti
ga bom poslala, jebenti!

Pizda! Prekleta ...

Raul!

Raul, kaj počneš?

Vrni se!

Raul!

Hej!
-Pusti me.

Hej! S tabo govorim.

Poglej me. Kaj ti je?
-Pusti me.

Kam greš? -Domov.
-Jaz te bom peljala.

Ne bom te pustila sredi ceste.
Oprosti.

Ja?
<-Kje si?>

Zakaj sprašuješ?

<Šel sem po zdravila za Sofio.
Lahko bi se na kratko dobila.>

Ne morem.

<Kje si?>

V Ferentari.

<Kaj počneš tam?>

Otroka peljem domov.

<Si v redu?>

Ne. Nisem. Ti?

<Na splošno ali ...>

Ne, glede naju.
Ti to ustreza?

Vprašanje je preprosto.
Odgovori z ja ali ne.

<Ni preprosto. Ne gre za dilemo
med točenim pivom in v steklenici.>

Poenostavila ti bom.
Ali hočeš kaj od mene?

<Ja.>

Ja?

Kaj?

Ne vem.

<Ali ti veš,
kaj hočeš od mene?>

Ja, vem.

<Mogoče samo misliš,
da veš.>

<Več ko veš,
več je neznank.>

Bo odgovor enak,
ne glede na vprašanje?

Ne bo odgovora?

<Tudi če ni odgovora ...>

<je to odgovor.>

<Žal mi je.>

<Trenutno ne vem,
kaj naj ti še rečem.>

<Prepustiva se toku.>

<Si še tam?>
-Ja.

Reci kaj.

Nimam več kaj.

Si zelo slabe volje?

Zelo.

Ko imaš otroke,
hitreje mine.

Kaj?

Težave.

Mama pravi, da težave <mine>
hitreje, če imaš otroke.

Težave <minejo> hitreje.

Če je samostalnik v množini,
je tudi glagol.

Težava <mine>,
težave <minejo>.

Razumeš razliko?

To je pomembno.

Hodiš v šolo?

Ja, v šolo št. 136.

Ti je všeč?

Ja, ampak me zafrkavajo.
Pravijo, da jaz <smrdet>.

Da <smrdim.>
-Ja, kakor rečete.

Kateri predmet imaš najraje?

Matematiko.

Matematiko?

Ja.

Nikoli mi ni šla.

Mogoče sem pametnejši.

Mogoče.

Prevedel Miha Jenko